

PĘCZNIEĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* pęczenieje.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład ze SpiczZioł) i XVIII w.

Zwiększać objętość wskutek nasiąkania wodą, nabrzmiwać; grandescere, turgescere Cn: kthora [soczewica] gdy pomoknie w wodzie czernieie á pęczenieie FalZioł I 77d.

Formacje współrdzenne: napęczenieć, rozpęczenieć, spęczenieć, wypęczenieć, wypęczać.

KWysz